

การวิเคราะห์เป้าหมายและวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนสื่อความ
เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ
An Analysis of the Goals and the Instructions of Communicative
Paragraph Writing Content to Develop Thai Writing Skills
for Foreign Students

สุภา พูนผล¹ และ เกียรติสุดา บุญสง²

Supa Phoonphon and Kiatsuda Bunsong

Received: August 14, 2019

Revised: September 24, 2019

Accepted: September 25, 2019

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เป้าหมายและการวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนสื่อความ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยได้นำผลการวิเคราะห์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์เนื้อหาการเขียนสื่อความ จำแนกได้เป็น 2 ประเด็น คือ การวิเคราะห์เป้าหมาย และการวิเคราะห์งานสอน ในการวิเคราะห์เป้าหมาย จำแนกได้ 3 เป้าหมาย คือ นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถ 1) เรียงลำดับคำในประโยคได้ 2) ใช้คำเชื่อมโยงประโยคได้ และ 3) เขียนสื่อความในระดับย่อหน้าได้ในระดับดี ส่วนผลการวิเคราะห์งานสอน พบว่า สามารถนำเป้าหมายทั้งหมดมาวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมได้ 28 วัตถุประสงค์ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ทักษะพื้นฐานซึ่งเป็นพฤติกรรมหรือความรู้เดิมของผู้เรียน มีจำนวน 7 วัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ 1 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเรียงลำดับคำในประโยคได้ กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ปลายทางที่ 1 มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 5 วัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ 2 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถใช้คำเชื่อมโยงประโยคได้ กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ปลายทางที่ 2 มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 7 วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ 3 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนสื่อความในระดับย่อหน้าได้ในระดับดี กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ปลายทางที่ 3 มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 9 วัตถุประสงค์ ทั้งนี้ได้มีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศต่อไป

คำสำคัญ: การวิเคราะห์งานสอน การเขียนสื่อความ การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย นักศึกษาชาวต่างประเทศ

¹ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50000 e-Mail: supa_ph@payap.ac.th

² อาจารย์ สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50000 e-Mail: kiatsuda_b@payap.ac.th

Abstract

This qualitative research study aims to analyze the goals and instructions of communicative paragraph writing content for the purpose of developing Thai writing skills for foreign students. Content validity has been examined by experts. The results revealed that communicative paragraph writing content can be classified into expected outcome analysis and instructional analysis. Expected outcome analysis consists of three goals in which foreign students should be able to: 1) place words in the correct order, 2) use proper conjunctions to combine sentences and 3) write a communicative paragraph at a good level. For instructional analysis, all goals can be categorized into twenty-eight behavioral objectives including seven fundamental skill objectives which refer to behaviors or background knowledge of learners. The first goal, in which students are able to place words in the correct order, is set as curriculum objective number one with five behavioral objectives. The second goal, in which students are able to use proper conjunctions to combine sentences, is set as curriculum objective number two with seven behavioral objectives. The last goal, in which students are able to write a communicative paragraph at a good level is set as curriculum objective number three with nine behavioral objectives. Furthermore, suggestions are given as guidance on teaching and learning for foreign students.

Keywords: Instructional analysis, communicative paragraph writing, developing Thai writing skills, foreign students

ความเป็นมา/บทนำ

กระแสความสนใจและความต้องการใช้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศในปัจจุบันเพิ่มมากขึ้นสังเกตได้จากการเปิดสอนภาษาไทยในหลักสูตรต่าง ๆ ทั้งสถาบันการศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ แต่ทว่าเมื่อมาพิจารณาในสถานการณ์จริง คณะผู้วิจัยกลับพบว่าชาวต่างประเทศที่เรียนในหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยส่วนใหญ่มีปัญหาในการใช้ภาษาไทยมาก โดยเฉพาะทักษะจำเป็นที่จะต้องใช้ในการเรียนการสอน คือทักษะการเขียน

จากการศึกษาข้อมูลในเรื่องทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างประเทศพบว่า นักศึกษาจีนมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการเขียนมากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด ทักษะที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ทักษะการฟัง นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะของข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาจีนมีมากกว่าพูด เพราะการเขียนเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนมากกว่า (นิภา กุ้พงษ์ศักดิ์, 2555, น. 123; ชนิกา คำพุ่ม, 2545, น. 120) จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเขียนเป็นทักษะขั้นสูงที่ซับซ้อน

และเกิดจากการบูรณาการทักษะการสื่อสารอื่น ๆ ทั้งการฟัง การอ่าน และการพูด เข้าไว้ด้วยกัน สอดคล้องกับข้อมูลที่ปรากฏในงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยตนเอง สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ” ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาวชาวต่างประเทศและอาจารย์ผู้สอนในประเด็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ประสบการณ์ในการเรียน/การสอนภาษาไทย และปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาวชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาวชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย ระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์และระยะเวลาการเรียนภาษาไทยตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาไทยเป็นครั้งแรกจนกระทั่งถึงปัจจุบันนั้น ใช้ระยะเวลาการเรียนน้อยที่สุดคือ 2 สัปดาห์ มากที่สุดคือ 4 ปี ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 2-3 ปี สำหรับประสบการณ์การเรียนภาษาไทยก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในหลักสูตรนั้น ส่วนใหญ่จะศึกษาด้วยตนเอง และเรียนหลักสูตรระยะสั้นในประเทศไทย มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่มีประสบการณ์การเรียนภาษาไทยมาก่อน ทำให้ต้องมาเริ่มเรียนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา โดยนักศึกษาวชาวต่างประเทศกลุ่มดังกล่าวได้วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในการเขียนคือ สะกดคำไม่ถูกต้อง ซึ่งนักศึกษาคิดว่ามีสาเหตุเกิดจากการไม่รู้จักคำศัพท์ (วงคำศัพท์แคบ) การสะกดคำตามการออกเสียงของตนเอง โดยไม่รู้หลักการสะกดที่ถูกต้อง การที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการเรียน (ใช้ภาษาไทยน้อย) และการใช้พจนานุกรม/โปรแกรมแปลภาษา เป็นหลักในการเขียนภาษาไทย ดังนั้นนักศึกษาวชาวต่างประเทศจึงมีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อให้สามารถใช้ในการเรียน เขียนการบ้าน และเขียนตอบข้อสอบได้ ส่วนผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อนักศึกษาวชาวต่างประเทศเกี่ยวกับปัญหาด้านการเขียนภาษาไทยนั้น พบว่า ปัญหาด้านการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาวชาวต่างประเทศที่อาจารย์ผู้สอนเห็นว่ามีปัญหามากที่สุด คือ ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือได้ (คิดได้แต่ไม่รู้จะเขียนอย่างไร) ซึ่งอาจารย์ผู้สอนคิดว่าปัญหานี้มีสาเหตุเดียวกับสิ่งที่นักศึกษาวชาวต่างประเทศคิดในทุกลำดับ

อย่างไรก็ตาม คณะผู้วิจัยเห็นว่าผู้เรียนอาจมีปัญหาเรื่องการสะกดคำและการเลือกใช้คำที่ผิดพลาดบ้าง แต่ในระดับอุดมศึกษานั้นระดับความสามารถในการเขียนของผู้เรียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญเรื่องการเรียงลำดับคำในประโยค การใช้คำเชื่อมโยงประโยค และการเขียนสื่อความในระดับย่อหน้า เพื่อจะนำไปสู่การเขียนสื่อความในระดับย่อหน้าได้ในระดับดี ซึ่งจะช่วยให้ช่วยทำให้นักศึกษาวชาวต่างประเทศสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการและคาดหวังไว้ จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวมา คณะผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาวิเคราะห์เป้าหมายและวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนสื่อความ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในผลงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยตนเอง สำหรับนักศึกษาวชาวต่างประเทศ” อันจะเป็นประโยชน์และแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาวชาวต่างประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์

วิเคราะห์เป้าหมายและวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนสื่อความ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ

กรอบแนวคิดการวิจัย

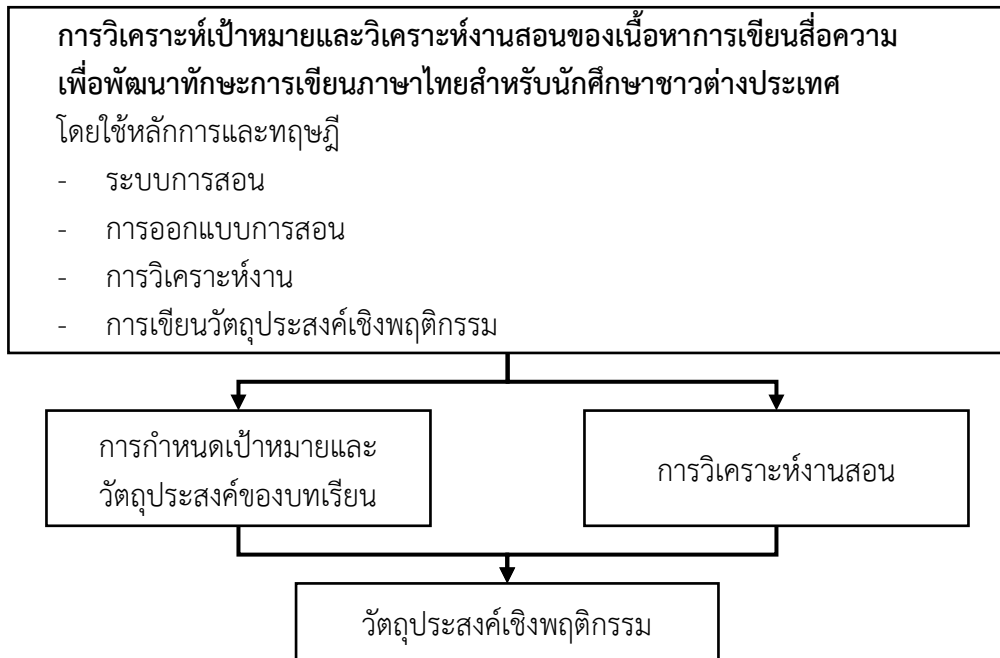

Figure 1 Research Framework on the study an Analysis of the Goals and the Instruction of Communicative Paragraph Writing Content to Develop Thai Writing Skills for Foreign Students

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์เป้าหมายและวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนสื่อความ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ นักศึกษาชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่

- 1) เป้าหมายของบทเรียนเนื้อหาการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย
- 2) วิเคราะห์งานสอนเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาการเขียนสื่อความสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการตามระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

1. การเก็บและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ประสบการณ์ในการเรียนภาษาไทย ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างประเทศ เนื้อหาการเขียนสื่อความ และคำอธิบายถึงระดับสมรรถภาพทางการเขียนภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาชาวต่างประเทศและอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ที่จัดการเรียนการสอนให้แก่ นักศึกษาชาวต่างประเทศ โดยใช้แบบสัมภาษณ์

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ

1.3 คัดเลือกเนื้อหาในคำอธิบายถึงระดับสมรรถภาพการเขียนภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ในระดับดี (Advanced) ของสถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2559) มาเป็นเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ

1.4 วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความและวิเคราะห์งานสอน (Conducting an instructional analysis) เพื่อเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.5 นำผลการวิเคราะห์เป้าหมายและผลการวิเคราะห์งานสอน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าเนื้อหาในการวิเคราะห์เป้าหมายและการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น มีความสอดคล้อง เหมาะสมและสามารถวัดพฤติกรรมของผู้เรียนนั้นได้จริง

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจำแนกเป็น ดังนี้

2.1 วิเคราะห์เป้าหมายของการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ

2.2 วิเคราะห์งานสอน เพื่อระบุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ

3. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

3.1 เคมป์ (Kemp, 1977, p.9 อ้างถึงใน อารมณ์ ใจเที่ยง, 2550, น. 30) ได้กำหนดองค์ประกอบของการเรียนการสอนไว้ 9 ประการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เป้าหมายและการวิเคราะห์งานสอน ว่าประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

- 1) กำหนดหัวข้อที่จะสอนและเขียนวัตถุประสงค์ทั่วไป
- 2) ศึกษาคุณลักษณะของผู้เรียน
- 3) ระบุจุดมุ่งหมายของการสอนในเชิงพฤติกรรม
- 4) กำหนดเนื้อหาวิชาที่สนับสนุนวัตถุประสงค์ในแต่ละข้อ
- 5) ทดสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถก่อนที่จะทำการสอน

- 6) เลือกกิจกรรมและแหล่งวิชาการสำหรับการเรียนการสอน เพื่อจะนำเนื้อหาวิชาไปสู่จุดหมายปลายทางที่วางไว้
 - 7) ประสานงานในเรื่องต่าง ๆ เช่น การเงิน บุคลากร อาคาร สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ และดำเนินการไปตามแผนการที่กำหนดไว้
 - 8) ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด
 - 9) พิจารณาว่าควรจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงแผนการเรียนการสอนให้ดีขึ้นอย่างไร
- จากแนวคิดดังกล่าว โดยเฉพาะในขั้นตอนที่ 1-3 นั้นสอดคล้องกับที่ วิณา วัชรตมะวิชญ (2530, น. 7-9) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของตัวแบบของการเข้าสู่ระบบสำหรับการออกแบบการสอนว่า ตัวแบบ (Model) โดยทั่ว ๆ ไป ที่ใช้ออกแบบวัสดุการสอนก็คือ ตัวแบบของการเข้าสู่ระบบ โดยเฉพาะการใช้ชื่อว่าการเข้าสู่ระบบ (System Approach) นั้นมีองค์ประกอบของตัวแบบการเข้าสู่ระบบ 10 องค์ประกอบ ซึ่งในที่นี้จะขอกกล่าวถึงองค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิดของเคมพ์ (Kemp) เฉพาะองค์ประกอบที่ 1-4 คือ
- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายรวมของการสอน (Identifying an instructional goal) ขั้นแรกในตัวแบบจะต้องระบุให้ได้ว่า ต้องการให้นักเรียนทำอะไรได้เมื่อเรียนจบแล้ว เป้าหมายของการสอนอาจจะมีเป้าหมายรวม ความต้องการเฉพาะอย่าง หรือจากปัญหาการเรียนรู้อันหนึ่งของนักเรียน
 - 2) วิเคราะห์งานสอน (Conducting an instructional analysis) หลังจากที่ได้คิดเป้าหมายรวมได้แล้ว ก็มาถึงขั้นวิเคราะห์ทักษะย่อยที่เป็นทักษะซึ่งนักเรียนต้องเรียนให้ได้ก่อนที่จะบรรลุเป้าหมายใหญ่ กระบวนการอาจจะเกี่ยวข้องข้องกับการที่จะวิเคราะห์ความคิดรวบยอด กฎเกณฑ์ต่าง ๆ หรือข้อมูลที่นักเรียนต้องการ หรืออาจจะเกี่ยวพันไปถึงการวิเคราะห์งานสอนด้วย
 - 3) กำหนดพฤติกรรมนำทาง และลักษณะของผู้เรียน (Identifying Entry Behaviors) การกำหนดสาระต่าง ๆ ไว้ในการสอนนั้น การกำหนดทักษะเฉพาะซึ่งนักเรียนจะต้องมีก่อนเริ่มนั้นมีความจำเป็น การบ่งบอกถึงลักษณะทั่ว ๆ ไปของผู้เรียนก็มีความสำคัญในการออกแบบการสอนอีกด้วย ลักษณะทั่ว ๆ ไปจะประกอบไปด้วยความสนใจพิเศษ ระดับความพร้อม ช่วงความสนใจและอื่น ๆ
 - 4) เขียนจุดมุ่งหมายของการสอน (Writing performance objectives) โดยอาศัยการวิเคราะห์งานสอนและพฤติกรรมนำทาง รวมไปถึงลักษณะทั่ว ๆ ไปของผู้เรียน โดยจะต้องเขียนถึงจุดมุ่งหมายเฉพาะที่นักเรียนสามารถจะกระทำได้หลังจากเรียนชุดการสอนจบแล้ว จุดประสงค์เหล่านี้จะมาจากวิเคราะห์งานสอนซึ่งจะบ่งบอกถึงทักษะต่าง ๆ ที่นักเรียนต้องเรียน นอกจากนั้นจะต้องระบุเงื่อนไขและเกณฑ์ของความสำเร็จที่เกิดขึ้นด้วย

3.2 ซัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา ลินสกุล (2520, น. 83) ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) ว่า หมายถึง การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เรียนออกเป็นพฤติกรรมย่อย ซึ่งเป็นส่วนประกอบของพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยพฤติกรรมของมนุษย์แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ 1) พฤติกรรมเดิม (Entry Behavior) หมายถึง ความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว 2) พฤติกรรมย่อย (Transitional Behavior) หมายถึงพฤติกรรมขั้นต่างๆ ที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และ 3) พฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) เป็นพฤติกรรมที่เราคาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องเปลี่ยนไปเมื่อเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งไป

แล้ว ทั้งนี้การที่จะจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์งานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องปฏิบัติก่อนที่จะมาเรียนเรื่องที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์งานจึงเป็นเรื่องแรกที่คุณสอนต้องพึงกระทำเพื่อให้ทราบพฤติกรรมหรือความรู้เดิมของผู้เรียนและพฤติกรรมย่อยซึ่งจะมารวมเป็นพฤติกรรมที่เราคาดหวัง เมื่อวิเคราะห์งานที่ผู้เรียนต้องทำแล้ว ผู้สอนก็ต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องเพื่อนำไปสู่การประกอบพฤติกรรมย่อย หรือพฤติกรรมต่อเนื่อง และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย

3.3 บลูมและคณะ (Bloom et al., 1967 อ้างถึงใน เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2552, น. 195-202) กล่าวถึง วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) ว่ามีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยลักษณะเฉพาะที่สำคัญสามประการคือ 1) มีพฤติกรรมเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจน 2) มีมาตรฐานการปฏิบัติอย่างชัดเจน หรือมีเกณฑ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ และ 3) มีการอธิบายเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนปรากฏออกมาตามพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2537, น. 14) ที่ได้กล่าวถึงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สมบูรณ์จะต้องมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ซึ่งเขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

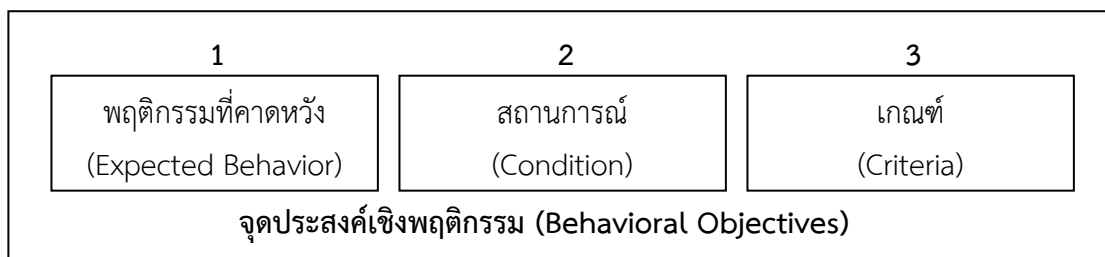

Figure 2 Boonchom Srisa-ard 's Chart

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์เป้าหมายและวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนข้อความ โดยอาศัยหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการสอนของเคมพ์ (Kemp, 1977, p. 9 อ้างถึงใน อารมณ์ ใจเที่ยง, 2550, น. 30) การออกแบบการสอน (วีณา วัชรตมะวิชัย, 2530) การวิเคราะห์งาน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สินสกุล, 2520) และการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ของบลูมและคณะ (Bloom et al, 1967 อ้างถึงใน เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2552, น. 195-202) ซึ่งคณะผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์เป้าหมายและวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนสื่อความ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ มีประเด็นดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์เป้าหมายบทเรียนของเนื้อหาการเขียนสื่อความ พบว่ามี 3 เป้าหมาย ดังนี้
 - เป้าหมายที่ 1 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเรียงลำดับคำในประโยคได้
(กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ปลายทางที่ 1)
 - เป้าหมายที่ 2 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถใช้คำเชื่อมโยงประโยคได้
(กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ปลายทางที่ 2)
 - เป้าหมายที่ 3 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนสื่อความในระดับย่อหน้าได้ในระดับดี (กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ปลายทางที่ 3)
2. ผลการวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนสื่อความ เพื่อระบุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม พบว่าสามารถนำเป้าหมายทั้ง 3 ข้อ มาวิเคราะห์พฤติกรรมย่อยและวิเคราะห์พฤติกรรมขั้นสุดท้าย ซึ่งได้วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้งหมด 28 วัตถุประสงค์ ดังนี้
 - 2.1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมย่อย (Transitional Behavior) จากการวิเคราะห์พฤติกรรมย่อยของผู้เรียน ตามแต่ละเป้าหมาย พบว่า
 - 2.1.1 เป้าหมายที่ 1 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเรียงลำดับคำในประโยคได้

ผลจากการวิเคราะห์พฤติกรรมย่อย มีดังนี้

 - พฤติกรรมย่อยที่ 1 สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ในชีวิตประจำวัน และคำศัพท์ที่มักพบในบทเรียนได้
 - พฤติกรรมย่อยที่ 2 สามารถเลือกใช้คำได้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทของข้อความที่กำหนดให้ได้
 - พฤติกรรมย่อยที่ 3 สามารถแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้
 - พฤติกรรมย่อยที่ 4 สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านในรูปแบบของประโยคได้
 - 2.1.2 เป้าหมายที่ 2 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถใช้คำเชื่อมโยงประโยคได้

ผลจากการวิเคราะห์พฤติกรรมย่อย มีดังนี้

 - พฤติกรรมย่อยที่ 1 สามารถเลือกคำเชื่อมที่ใช้กับประโยคที่มีเนื้อหาคล้ายตาม ชัดแย้ง ให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง และเป็นเหตุเป็นผลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
 - พฤติกรรมย่อยที่ 2 สามารถเติมคำเชื่อมที่เหมาะสมกับข้อความที่กำหนดให้ได้
 - พฤติกรรมย่อยที่ 3 สามารถแต่งประโยคโดยใช้คำเชื่อมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.1.3 เป้าหมายที่ 3 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนสื่อความในระดับย่อหน้า
ได้ในระดับดี ผลจากการวิเคราะห์พฤติกรรมย่อย มีดังนี้

พฤติกรรมย่อยที่ 1 สามารถเปลี่ยนภาษาพูดให้เป็นภาษาเขียนได้

พฤติกรรมย่อยที่ 2 สามารถเรียงลำดับประโยคให้ได้ใจความที่ถูกต้อง

พฤติกรรมย่อยที่ 3 สามารถเขียนบรรยายเหตุการณ์จากรูปภาพที่
กำหนดให้ได้

พฤติกรรมย่อยที่ 4 สามารถเขียนอธิบายจากข้อมูลที่กำหนดให้ได้

2.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) หรือวัตถุประสงค์
เชิงพฤติกรรมของเป้าหมาย พบว่า

2.2.1 ผลการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ทักษะพื้นฐานซึ่งเป็นพฤติกรรมหรือความรู้เดิมของ
ผู้เรียน สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 (ทักษะพื้นฐาน) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเลือก
คำที่เติมลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับรูปภาพได้

วัตถุประสงค์ที่ 2 (ทักษะพื้นฐาน) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียน
คำจากภาพที่กำหนดให้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 3 (ทักษะพื้นฐาน) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียน
คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่กำหนดให้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 4 (ทักษะพื้นฐาน) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถแยก
หมวดหมู่คำศัพท์ให้สัมพันธ์กับคำที่กำหนดให้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 5 (ทักษะพื้นฐาน) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียน
คำที่มีความหมายสัมพันธ์กับคำที่กำหนดให้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 6 (ทักษะพื้นฐาน) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถ
เลือกใช้คำได้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทของข้อความ
ที่กำหนดให้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 7 (ทักษะพื้นฐาน) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเติมคำ
ลงในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ถูกต้องได้

2.2.2 ผลการวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาการเขียนสื่อความเพื่อพัฒนา
ทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ซึ่งต่อเนื่องจากผลการ
วิเคราะห์วัตถุประสงค์ทักษะพื้นฐาน สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

2.2.2.1 วัตถุประสงค์ปลายทางที่ 1 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถ
เรียงลำดับคำในประโยคได้ พบว่า สามารถเรียงลำดับวัตถุประสงค์
เชิงพฤติกรรมได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 8 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเรียงลำดับ
คำให้เป็นประโยคได้ถูกต้อง

วัตถุประสงค์ที่ 9 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถแต่งประโยคให้สัมพันธ์กับรูปภาพที่กำหนดให้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 10 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 11 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเลือกคำที่กำหนดให้อย่างน้อย 2 คำมาสร้างประโยคได้

วัตถุประสงค์ที่ 12 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถตอบคำถามจากเรื่องที้อ่านในรูปแบบของประโยคได้

2.2.2.2 วัตถุประสงค์ปลายทางที่ 2 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถใช้คำเชื่อมโยงประโยคได้ พบว่า สามารถเรียงลำดับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 13 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถขีดเส้นใต้คำเชื่อมของประโยคที่กำหนดให้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 14 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเลือกชนิดของคำเชื่อมให้สอดคล้องกับประโยคที่กำหนดให้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 15 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเลือกคำเชื่อมที่กำหนดให้มาเติมลงในประโยคให้ได้ใจความที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์ที่ 16 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเติมคำเชื่อมที่เหมาะสมลงในข้อความที่กำหนดให้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 17 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถนำประโยค 2 ประโยคที่กำหนดให้ มารวมเป็นประโยคใหม่โดยใช้คำเชื่อมได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ที่ 18 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถแต่งประโยคเชื่อมต่อจากประโยคที่กำหนดให้ได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ที่ 19 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำเชื่อมที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.2.2.3 วัตถุประสงค์ปลายทางที่ 3 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนข้อความในระดับย่อหน้าได้ในระดับดี พบว่า สามารถเรียงลำดับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมได้ดังนี้

- วัตถุประสงค์ที่ 20 เมื่อกำหนดข้อความมาให้ นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถขีดเส้นใต้คำที่เป็นภาษาพูดได้
- วัตถุประสงค์ที่ 21 เมื่อกำหนดประโยคมาให้ นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเปลี่ยนคำในประโยคที่เป็นภาษาพูดให้เป็นภาษาเขียนได้
- วัตถุประสงค์ที่ 22 เมื่อกำหนดคำมาให้ นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนคำที่มีความหมายเดียวกันกับคำที่กำหนดได้
- วัตถุประสงค์ที่ 23 เมื่ออ่านข้อความที่กำหนดให้ นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนประโยคใจความสำคัญได้
- วัตถุประสงค์ที่ 24 เมื่อกำหนดวลีหรือประโยคมาให้ นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเรียงลำดับให้เป็นข้อความหรือย่อหน้าที่ถูกต้องได้
- วัตถุประสงค์ที่ 25 เมื่อกำหนดประโยคใจความสำคัญมาให้ นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนขยายประโยคใจความสำคัญให้เป็นย่อหน้าได้
- วัตถุประสงค์ที่ 26 เมื่อดูรูปภาพที่กำหนดให้ นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนบรรยายเหตุการณ์จากรูปภาพได้อย่างน้อย 40-50 คำ
- วัตถุประสงค์ที่ 27 เมื่อดูรูปภาพที่กำหนดให้ นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนอธิบายภาพให้ได้ความว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม่ และอย่างไร
- วัตถุประสงค์ที่ 28 เมื่อกำหนดข้อมูลมาให้ นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนอธิบายให้เป็นย่อหน้าได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา พบว่า การวิเคราะห์เป้าหมายและวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนข้อความ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศนั้น การวิเคราะห์เป้าหมาย สามารถจำแนกได้ 3 เป้าหมาย (วัตถุประสงค์ปลายทาง) คือ 1) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเรียงลำดับคำในประโยคได้ 2) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถใช้คำเชื่อมโยงประโยคได้ และ

3) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนสื่อความในระดับย่อหน้าได้ในระดับดี ซึ่งการเรียงลำดับเป้าหมายในลักษณะนี้มีปัจจัยมาจากการคำนึงถึงความรู้เดิมหรือทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นอันดับแรก เนื่องจากนักศึกษาชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ที่มาเรียนในหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยมีความรู้พื้นฐานภาษาไทยมาบ้าง แต่ระดับความรู้พื้นฐานเหล่านั้นค่อนข้างแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในการเรียนของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน จึงส่งผลให้ระดับความสามารถทางทักษะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาแตกต่างกันตามไปด้วย ดังนั้นผู้สอนจึงต้องออกแบบการสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักศึกษาโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศว่าผู้สอนจะต้องเข้าใจและรู้จักการจัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสม สอดคล้องกับที่ กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒน์กุล (2561, น. 176) กล่าวถึงกลวิธีการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ว่าผู้สอนต้องจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับการใช้งาน บทบาทสถานะทางสังคม ตลอดจนต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนควรต้องศึกษาวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการเรียนรู้ ตลอดจนความรู้เดิมของผู้เรียนให้ชัดเจนก่อน จึงจะสามารถออกแบบหน่วยการเรียนการสอนในการเรียนรู้แต่ละครั้งได้อย่างเหมาะสม และบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ นอกจากนั้นผลการวิเคราะห์เป้าหมายยังสะท้อนให้เห็นถึงการเรียงลำดับเนื้อหาว่ามีการเรียงลำดับจากสิ่งง่ายและซับซ้อนน้อยไปสู่สิ่งที่ยากหรือซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าเมื่อผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานภาษาไทย เช่น มีคลังคำศัพท์ที่มากพอและรู้โครงสร้างของประโยคแล้ว ผู้เรียนก็จะสามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นมาเรียงลำดับคำในประโยคได้ จากนั้นเมื่อสามารถสร้างประโยคได้ถูกต้องก็จะพัฒนาการใช้ภาษาโดยการนำคำเชื่อมมาเชื่อมโยงประโยคต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน จนท้ายที่สุดก็จะสามารถพัฒนาการเขียนในระดับประโยคให้ไปสู่การเขียนสื่อความในระดับย่อหน้าซึ่งเป็นการเขียนในระดับที่สูงขึ้นได้ สอดคล้องกับที่ สมพงษ์ วิหยศักดิ์พันธ์ (2549, น. 70) กล่าวถึงเทคนิคการสอนเขียนสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศไว้ว่า เมื่อผู้เรียนได้ฝึกหัดอ่านจนค่อนข้างแม่นยำและได้เขียนคำและประโยคสั้น ๆ มาได้ระดับหนึ่งแล้ว ผู้สอนสามารถแนะนำคำที่จำเป็นสำหรับการเขียนได้ เช่น คำเชื่อม เป็นต้น

สำหรับผลการวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนสื่อความเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น พบว่า สามารถนำเป้าหมายทั้ง 3 ข้อ มาวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมได้ทั้งหมด 28 วัตถุประสงค์ โดยเป้าหมายที่ 3 จะมีการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมจำนวนมากที่สุด เนื่องจากวิเคราะห์แล้วว่าเนื้อหาการเขียนสื่อความในระดับย่อหน้า มีประเด็นเนื้อหาย่อยหลายหัวข้อ และในแต่ละประเด็นเนื้อหาย่อยนั้นก็มีความซับซ้อนและยากกว่าเนื้อหาอื่น จึงจำเป็นต้องแตกพฤติกรรมย่อยให้ละเอียด ครอบคลุมและชัดเจน มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก ทั้งยังเรียงลำดับเกณฑ์เงื่อนไขพฤติกรรมที่คาดหวังอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งต่างจากการวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เรียนชาวไทยที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษาโดยธรรมชาติ ง่ายตาย รวดเร็ว เนื่องจากใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่ง ผนวกกับเนื้อหาส่วนนี้เป็นเป้าหมายสุดท้ายหรือวัตถุประสงค์ปลายทางสุดท้ายของการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความในระดับย่อหน้าสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ดังนั้นหากผู้เรียน

สามารถฝึกฝนตนเองจนเกิดความชำนาญมากขึ้นก็จะสามารถพัฒนาตนเองให้ไปสู่เป้าหมายปลายทางสุดท้ายได้ สอดคล้องกับ รุ่งฤดี แพลงคร (2560, น. 106) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจะสอนโดยใช้เนื้อหาแบบเดียวกับสอนเด็กไทยไม่ได้ เพราะกระบวนการรู้ภาษา (Language Acquisition) และการเรียนภาษา (Language Learning) ย่อมไม่เหมือนกัน จึงจำเป็นต้องมีการจัดแบ่งเนื้อหาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการวิเคราะห์เป้าหมายและวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนข้อความ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์เป้าหมายบทเรียนของเนื้อหาการเขียนข้อความ กำหนดเป้าหมาย ได้ 3 เป้าหมาย คือ 1) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเรียงลำดับคำในประโยคได้ 2) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถใช้คำเชื่อมโยงประโยคได้ และ 3) นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนข้อความในระดับย่อหน้าได้ในระดับดี

ส่วนผลการวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนข้อความเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น พบว่า สามารถนำเป้าหมายทั้ง 3 ข้อ มาวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมได้ทั้งหมด 28 วัตถุประสงค์ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ทักษะพื้นฐานซึ่งเป็นพฤติกรรมหรือความรู้เดิมของผู้เรียน มีจำนวน 7 วัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ 1 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเรียงลำดับคำในประโยคได้ กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ปลายทางที่ 1 มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 5 วัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ 2 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถใช้คำเชื่อมโยงประโยคได้ กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ปลายทางที่ 2 มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 7 วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ 3 นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถเขียนข้อความในระดับย่อหน้าได้ในระดับดี กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ปลายทางที่ 3 มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 9 วัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีข้อเสนอแนะและประเด็นที่สามารถนำไปศึกษาเพิ่มเติมในอนาคตได้ดังต่อไปนี้

1. ในการวางแผนและเตรียมการสอนแต่ละครั้งนั้น หากต้องการให้ผลการสอนเกิดประสิทธิผลสูงสุด ผู้สอนควรคำนึงถึงการวิเคราะห์ผู้เรียนและการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นสิ่งแรกเพื่อจะได้จัดเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากและจะทำให้ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน

2. ควรนำผลวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบสื่อการสอนทักษะการเขียนภาษาไทยในระดับกลางสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาให้ไปสู่ในระดับดีได้

3. ควรมีการวิเคราะห์เนื้อหาการเขียนในประเด็นอื่นเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศให้รอบด้านมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กึ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒน์กุล. (2561). กลวิธีการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 18(2), 164-178.
- ชนิกา คำพุด. (2545). *การศึกษากการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภา กุ้พงษ์ศักดิ์. (2555). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษานักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์*, 31(1), 123-138.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2552). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2560). *ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีณา วัชรตมะวิชญ. (2530). *การออกแบบการสอนอย่างมีระบบ*. เชียงใหม่: ภาควิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2559). *การทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ*, สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2559. <http://www.sti.chula.ac.th/thai-test/non-native>.
- สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2549). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์มิ่งเมือง.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.